

Nr 3 - okt 2008 - Årgang 27

FOKUS

Organ for Militært kristent fellesskap

Sommerens høydepunkt i Drangedal

HILSEN FRA PRESIDENTEN

Hva velger du?

Hver dag utfordres du og jeg kanskje uten å tenke over det til å ta en rekke valg. Ikke bare hva vi skal ha på brødskena til frokost, men viktige valg som styrer ditt og andres opplevelse av selve livet! Hvor stor betydning har et oppmuntrende ord i rett tid? Eller en helhjertet tilgivelse der det ikke er naturlig å tilgi? Eller en omsorgsfull gave til en som virkelig trengte det? Muligheten står i kø hver dag til å velge noe kjempebra, til å velge meg selv, velge noe dårlig (som bare er et museklikk unna) eller la deg flyte med den

daglige rutine uten å la livet få plage deg for mye – som også er et valg.

Josva sa ganske klart i fra til jødene på den tid at de måtte velge hvilke guder de ville tjene. For sin egen del sa han at «Jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren». Det samme har jeg alltid sagt. Det har gitt meg mange velsignelser og et rikt liv gjennom over 40 år. Det å velge Jesus som Herre og min kjære Øydis som min kone har vært mine to viktigste valg her i livet.

Men jeg må fremdeles velge å følge Herren hver dag og å elske Øydis, det holder ikke bare at jeg sa et par gode setninger for 40 år siden. Slik er det for oss alle. For meg må jeg planlegge og gjennomføre noen bevisste handlinger hver dag for at jeg skal være sikker på at jeg gjør noen bra og riktige valg, ellers kan

dagene gå ganske bevisstløse forbi uten at jeg oppdager de menneskene og de situasjonene som Herren sender i min vei.

Det er utrolig spennende å oppleve Guds levende hånd inn i mine små og store valg gjennom dagen, det å få Guds mirakeldimensjon inn i min hverdag gjør livet helt annerledes både for meg og for de som er rundt meg.

Forsvaret trenger også å se noen som gjør de rette valg i livet, noen som kan være forbilder. Jeg vet og har erfart i mange år at det er ofte langt mellom dem, så det er god plass til flere forbilder! Vi har alle muligheter for nettopp det, så la oss oppmuntre hverandre til å ta de rette valg i dag!

Dette har vært den fineste MKF-sommeren på mange år. Jeg tenker primært på Drangedal, Finn Oscar Karlsens hjemsted, hvor han stilte gården og alle herlighetene til rådighet for våre unge medlemmer, og dem som kjenner seg unge. Dette ble særdeles vellykket, og vi har selvsagt skrevet om det her i Fokus. De andre sommertilbudene; historisk pilegrimsvandring og deltagelse på familiestevnet Visjon 08 samlet færre medlemmer, men vi ser tydelig at MKF bør satse på bredde i tilbudene. Vi har gitt plass til en fyldig rapport fra vårt eneste medlem som fullførte den interessante, men fysisk krevende pilegrimsvandringen «I karolinernes fotspor», som gikk over 12 dager.

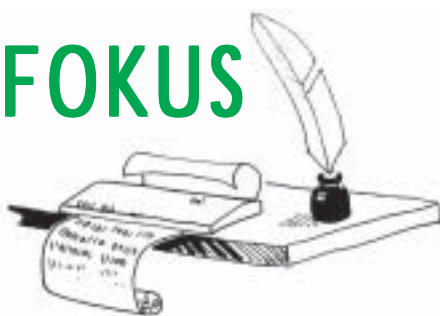
Vi er fortsatt opptatt av hva som skjer i Afghanistan, og ønsker at

leserne skal få del i noe av det to av våre mange medlemmer der nede har fortalt fra sin tjeneste. Dette bidrar kanskje til et noe annet bilde enn det mange får gjennom massemedia.

I høst har det vært mye fokus i media på konflikten i Georgia. Mange reagerte på at det skulle så lite til før det brøt ut åpen krig, i hvert fall sett med våre norske øyne. Vi ønsker å belyse en del av landets spennende historie, og bakgrunnen for det som skjedde der i august. Major Reidar Kirkevold, stasjonsprest på Gardermoen, har selv besøkt området og kjenner landet godt.

Personlig har jeg ikke kommet nærmere landet enn at jeg delte rom med en georgier under AMCFs siste

I FOKUS

europakonferanse i Warszawa i 2002. Jeg ble forundret og begeistret! Over hans språkkunnskaper og det at han behersket tre helt ulike skriftspråk, men også hans entusiastiske beskrivelse av sitt fantastiske land. Han ba meg innstendig om å komme på besøk, og jeg vurderte faktisk en tur i våres. Men fortsatt har jeg til gode å oppleve dette landet

Tormod Berger

DRANGEDAL 08

Helgen 25-27 Juli ble det arrangert et vellykket MKF arrangement på Hoseid gård i Drangedal. Opplegget var spesielt tilrettelagt for den yngre delen av MKF, med eller uten følge. Vi var på det meste 11 stykker på aktivitetene.

Fredagen gikk med til å bli bedre kjent, grille og bade, før vi hadde et delemøte på kvelden, med lovsang. Bård Fyhn og Øyvind Drotningvik stilte opp som eminente forsangere.

På lørdag begynte vi med en god fellesfrokost, før vi fylte dagen med aktiviteter som klatring, volleyball og bading. Lunsjen hadde vi ute ved klatreveggen, og Rolf Halsne delte et ord for dagen. På ettermiddagen

kom Arnvid og Øydis på besøk. Vi grilltet og spiste, før vi hadde kveldsmøte hvor Arnvid talte til oss om viktigheten av det å stå sammen i kristent arbeid, og hvor avgjørende det er for effektiviteten.

Søndag hadde vi igjen en bra fellesfrokost, før vi drog opp på et fjell hvor vi hadde en delegudstjeneste. Mange ønsket å dele, og vi fikk mye bra lovsang. Etter gudstjenesten ble

Deltakerne fikk også prøve seg på ridning under kyndig veiledning

det selvsagt kaffe og kjeks før vi returnerte. Gudstjenesten markerte avslutningen på en god og motiverende MKF samling, som vi følte hadde vært til oppbyggelse for både kropp og sjel.

Finn Oscar Karlsen

TANKER FRA DRANGEDAL

Deltakerne på "Drangedal 08" samlet til et hyggelig måltid ute sammen med Øydis og Arnvid Løvbukten

Overskriften for leiren var «All one in Him» og jeg delte de tankene jeg får når jeg leser Joh 17:20-23. Vi er jo vant til å tenke krigens krav til enhet og disiplin, slik at det ikke bør være noen overraskelse for oss at Jesus legger så stor vekt på enhet.

Standarden til enhet er altså den enhet som er mellom Han og Faderen. Bedre blir det ikke.

For MKF ligger det en nøkkel her, en nøkkel som igjen dreier seg om Guds matematikk: en slår tusen, to slår ti tusen. Vi må stå sammen,

være ett i hjerte og sinn for å kunne være effektive i den åndelige verden. Dette vil igjen gi seg utslag i den fysiske fordi Gud ønsker hele tiden å stadfeste sitt ord og sine løfter.

I Drangedal opplevde vi at bakgrunn, alder, trossamfunn osv hadde svært liten betydning, fordi vi kjente at vi var ett i Herren Jesus, vår felles frelser. Vi så at det var dette grunnlaget vi kunne bygge både vårt personlige liv på og MKF's liv på som et levende, livskraftig fellesskap i Forsvaret.

Den ytre rammen rundt leiren i Drangedal var perfekt: nydelig vær, en perle av et sted, varmt i vannet, kajakkpadling, klatring, god mat, spreke ungdommer osv. Samtidig tror jeg at Gud gjorde noe viktig i den enkeltes liv ved at enhet med Ham og med hverandre fikk en fornyet betydning.

Arnvid

BREV FRA AFGHANISTAN

Rolf på flyplassen

Vi har for tiden flere MKF-medlemmer i Afghanistan, og har mottatt brev og hilsener fra to av dem, velferdsoffiser Rolf og sanitetsoffiser Knut Arne. Vi bringer her noen utdrag av det de har skrevet.

Velferdsoffiseren

Rolf er stasjonert i Mazar e Sharif. Han har først noen tanker rundt det å ikke vite hva frihet er.

I et land som har hatt 30 år med krig, og der store deler av befolkningen ikke har opplevd annet enn konflikt, landet jeg 15 juli. Tenk om jeg hadde vokst opp her! Da hadde jeg ikke kjent til hva frihet er. Det gir perspektiver på dagliglivet i Norge. Her er det ikke mulig å gå fritt rundt, verken for oss eller sivilbefolkningen. Beveger vi oss ut er vi under konstant trussel.

Jeg har bare så vidt vært utenfor leiren i Mazar e Sharif, der jeg har mitt faste kontor. Flere av soldatene må ut å kjøre kolonner med forsyninger til Maymaneh. Der patruljerer også norske soldater i gatene.

Den stadige trusselen ble vi kraftig minnet om da en av de latviske

soldatene mistet livet i Maymaneh sentrum etter at en veibombe gikk av. Jeg hadde min første vakt som vakthavende offiser den kvelden, og fikk en ilddåp! Det kjentes ganske spesielt å sende melding hjem til Forsvarssjefen med detaljer rundt det som hadde skjedd. Det er en spesiell følelse å se flaggene på halvstang mye av tiden her nede, og jeg blir alltid glad når jeg ser at flaggene er helt oppe.

Det kan kanskje virke rart, men jeg trives faktisk godt i Afghanistan. Det er en meget aktiv hverdag å arbeide i AO (Area of Operation), og ofte jobber jeg til sent på kveld. Men det føles meningsfylt å gjøre en jobb som det blir satt pris på. Samtidig slapper jeg veldig godt av i eget innertelt med god plass i et stortelt med fem andre. Jeg er velferds- og idrettsoffiser for alle de norske soldatene i Afghanistan, og har en del reisevirksomhet, til Maymaneh og Kabul. Noen ganger blir reisene kraftig forsinket pga varmen, sandstorm eller andre prioriterte transportert. Min assistent og jeg har lært oss til å takle slike hendelser, i Kabul har de f.eks en fin thailandsk restaurant.

Det viktigste for meg er selvsagt soldatenes velferd. Det er viktig å skape rom for å koble av og stimulere til trivsel på ulike måter. Jeg har ansvaret for velferdsbarene (servering av alkohol er forbudt) og aktiviteter rundt disse. Jeg driver også idrettsfasiliteter og følger opp butikkene i leiren. Vi har grillkvelder med konkurranser, og utekinoer. Under OL viste vi opptak av håndballkamper. Etter ulykken med de latviske soldatene fikk jeg også en lang og god samtale med en urolig latvier som klarte å gjøre seg forstått på litt tynn engelsk.

Jeg har også et håp om å kunne lede soldater her nede til en tro på Jesus. Jeg går med WWJD-båndet mitt (What Would Jesus Do) og kors, noe som enkelte har kommentert. Jeg har ro for at folk som ønsker å snakke med meg om tro selv tar initiativet.

Nylig var jeg også med og dele ut nattverd sammen med presten. Det var flott! Mange oppsøker gudstjenesten i kapellet vårt, Nidarosdomen. Muligens får troen og et håp om beskyttelse en ny mening her nede. Flere bærer et kors oppå dødsmerket som alle må gå med. Det gir jo et tydelig vitnesbyrd!

Sanitetsoffiseren

Knut Arne kom hjem i sommer etter to perioder som sanitetsoffiser i Mazar e Sharif.

I begynnelsen av mai dro vi ut på kontingentens mest krevende operasjon. Vi skulle ned i en dal sør for Gwhormach i det nordvestre hjørnet av Afghanistan. Området rundt Gwhormach er svært fattig. De som har penger, får det som regel fra opium. Myndighetene har ingen kontroll i dette området, og befolkningen har derfor ingen alternativer til Taliban. Området har vært alt for risikofullt til at sivile hjelpeorganisasjoner har vært villig til å operere i området. I fjor var første gang afghansk politi og hær beveget seg sør for Gwhormach. Det kunne de gjøre fordi QRF'en (ISAFs utrykningsstyrke Quick Reaction Force) var med. Dessverre var ikke situasjonen slik at de kunne bli værende i området etter at QRF'en avsluttet sin operasjon. Derfor var det behov for en ny runde. Tiden vil vise om vi har lyktes bedre denne gang. Suksessen er avhengig av at de afghanske styrkene vil fortsette å være i området, og at regjeringen eller hjelpeorganisasjonene kan gå inn og skaffe lokalbefolkningen grunnleggende ting som mat, vann, og noe annet enn opium å leve av.

1. pinsedag ble feiret ute i felt. Det var en avslappet, men alvorlig stemning i avdelingen. Vi er svært godt trent, har gode våpensystemer, og jobber godt sammen på tvers av troppene. I likhet med mine kolleger føler jeg meg derfor trygg når jeg operere med denne avdelingen. Samtidig er det ting vi ikke kan sikre oss like godt mot. En veibombe strategisk lagt i veikanten kan få stygge konsekvenser. Vi følte oss trygge på hverandre, samtidig som det er en viss risiko i det vi gjør. De fleste var nok derfor glad for å avslutte dagen med en feltgudstjeneste. Det handler ikke minst om fellesskapet i avdelingen.

Sett fra vårt ståsted har denne operasjonen vært svært vellykket, i hvert

fall på kort sikt. Vi hadde full kontroll over hele dalen og samtlige landsbyer. Taliban hadde ikke mulighet til å legge ut en eneste veibombe og det eneste ildoverfallet de prøvde på ble slått hardt tilbake. Ikke minst er alle vi her nede opptatt av at samtlige er med tilbake.

Dersom ikke sivilbefolkningen i området Gwhormach merker noen endring, er allikevel alt arbeidet bortkastet. Det ville være ganske fortvilende med den innsatsen som er lagt ned. Derfor er det litt rart å se hva avisene hjemme fokuserer på. Det er naturlig at de begynner med hva vi har gjort her nede, men jeg savner fokuset på det som ligger rundt. Hva har dette å si for lokal-samfunnet? Hva gjør afghanske myndigheter? Hvordan reagerer de sivile? Det som blir sagt og skrevet nå, er bare reproduksjon av informasjon fra Forsvaret, godt blandet med den enkelte journalists mer eller mindre livlige fantasi. Men det er vel et resultat at vi ikke har noen tradisjon i dette landet for grundig krigsjournalistikk.

Jeg er i hvert fall stolt over å ha vært med på en så vellykket operasjon,

takknemlig for at alle ble med tilbake, og fornøyd med at sivilbefolkningen nå har fått et alternativ til Taliban.

Nå er omsider jobben gjort. Det merkes godt på troppen at det sliter å være ute to kontingenter i løpet av et år, selv om de bare er på tre måneder. Selv om ikke alle oppdragene vi har hatt har virket like meningsfulle, tror jeg vi har bidratt med vårt for å bedre sikkerheten. Ting tar imidlertid lang tid her, og tid er ikke noe vi har for mye av. I tillegg er det behov for at vi som er her nede, både militære avdelinger, sivile og humanitære organisasjoner, tenker mer helhetlig og langsiktig enn det vi har gjort til nå.

Afghanerne begynner å bli utålmodige, og det er ikke vanskelig å forstå. Tar det for lang tid, mister de tilliten både til Karzais regjering, og ISAF. Da er faren stor for at vi blir sett på som okkupanter også av den jevne afghaner. Vi har i hvert fall gjort et forsøk på å bedre sikkerheten og skape stabilitet med vårt bidrag.

LEDER

Kjære MKF venner

Kornelius var en romersk offiser - sannsynligvis var han bataljonssjef i Cæsarea. Han var en from mann som trodde på jødernes Gud. I Apostlenes gjerninger kap 10 kan vi lese om hvordan han tok imot troen på Jesus, fikk den Hellige Ånd og ble døpt etter at Gud hadde ledet apostelen Peter til ham. Slik ble en soldat den første ikke-jødiske kristne.

Rent bortsett fra at troen på Jesus er veien til frelse og samfunn med Gud, er den også et verdigrunnlag. Hvordan ga troen seg utslag i Kornelius' liv og profesjonelle virke? Vi vet ikke mye om det, bortsett fra at han var en rettskaffen mann som var vel ansett av de han faktisk var satt til å okkupere på vegne av Romerriket.

Det er verd å reflektere litt over hvordan vi oppfattes som kristne der vi har vår plass. Det første spørsmål er naturligvis om vår tro er kjent av de vi jobber sammen med. Vi skal vise kløkt i måten vi står frem som kristne på, men det er viktig at vi ikke legger skjul på

noe når det er en naturlig anledning til å nevne MKF, menigheten eller troen vår.

Et annet trekk er forholdet til sannheten. Sannhet er et helt sentralt begrep i Bibelen. Vi kan ofte observere at folk inntar standpunkter fordi de tror det gagnar dem, ikke fordi de er riktige eller gale. Som kristne har vi ikke et pragmatisk forhold til sannheten. Sannheten i Bibelen er knyttet til ordet om Gud, men gjelder også i alle andre forhold. De kjente versene om "Guds fulle rustning" i Efeserbrevet kap 6 sier blant annet "Stå da klar med sannheten som belte om livet og med rettferd som brynje".

Troen har også konsekvenser for våre relasjoner. Ofte kan vi se at folk har et nytteforhold til andre. Vennskap - endog ekteskap eller samboerforhold - oppstår og avsluttes ut fra om de er nyttige for meg selv eller ikke. Ofte er dette en fare om man er på karrierestigen, ikke minst i Forsvaret. Dette er ikke den form for relasjoner Bibelen holder frem som de rette. Våre relasjoner skal være preget av kjærlig-

het og vilje til å tjene andre - både overordnede og underordnede, for ikke å snakke om i familie og menighet.

Legger vi sannhet, kjærlighet og tjenersinn til grunn for vår tjeneste, vil vi som en konsekvens fremstå som soldater og befal med integritet. Integritet - at vi kan stoles på - er kanskje den viktigste egenskapen vi kan ha som profesjonelle militære. Kanskje var det integritet Kornelius hadde, og som gjorde ham til en respektert og avholdt leder i sitt militære ansvarsområde der i Cæsarea?

Med vennlig hilsen

MKF startet under sist årsmøte en aksjon for å skaffe nytestamenter med kamuflasje-cover til militære i Moldova og Albania. Prosjektet gjorde vi sammen med våre venner i de kristne militære fellesskapene i Moldova og Albania. Det norske

BIBELPROSJEKTET

Bibelselskapet var også med, og bidro med en dobling av de bidragene vi samlet inn fra MKF.

Resultatet ble svært vellykket! MKFs medlemmer har hittil bidratt med nesten kr 25 000,- til formålet. Behovet i Moldova ble noe lavere enn først antatt, da de til slutt fikk litt støtte fra andre kilder i tillegg til støtten fra oss. Samlet sett er innsamlingsmålene derfor nådd, og vi kan glede oss over at mer enn 1500

nytestamenter finansiert gjennom MKF nå er omdelt i Moldova. I Albania foregår produksjonen fortsatt av 1000 Ny-testamenter.

Fra presidenten i Moldovas MCF Eduard Rosca har vi mottatt en hjertelig takk – han sier at de nå har distribuert totalt 8000 nytestamenter blant militære, og at liv forandres som et resultat av dette. En hjertelig takk til alle medlemmer og venner av MKF som har støttet dette prosjektet!

BØNNEBREV FOR MKF

Bønnebrevet henvender seg til alle dere som har tro på bønn og som vil støtte virksomheten i MKF gjennom bønn. Bønnebrevet er en hjelp til å be for konkrete bønneemner og er satt opp med daglige temaer, men du velger selvsagt selv hvordan du vil bruke dette brevet. Emnene vil bli oppdatert hvert kvartal.

Hvis du ønsker å delta i forbønn for mer spesielle og konkrete utfordringer for vår nasjonale og internasjonale virksomhet bes du ta kontakt med vår støttemedlemskontakt Grethe M Robertsen på tlf: 22 44 88 37, mob: 922 44 279, e-post: stotte@mkf.no

Militært kristent fellesskap (MKF)

MKF er et fellesskap av befall, sivile i Forsvaret, befalelever og vervede soldater som ønsker å støtte hverandre til å leve som kristne i Forsvaret og å vinne andre for Kristus. MKF arbeider primært gjennom lokallag knyttet til militære avdelinger, skoler og regioner. MKF er en felleskirkelig organisasjon som fokuserer på det som samler oss, nemlig troen på den oppstandne Kristus.

AMCF

Association of Military Christian Fellowships er et internasjonalt fellesskap for nasjonale kristne militære organisasjoner (MCF) i mer enn 100 land, og har som motto All One in Christ Jesus. AMCF ledes av en president og 14 regionale visepresidenter. Den koreanske generalen Lee, Pil Sup er AMCFs president.

Oblt Torbjörn Boström fra Sverige er visepresident for Nord- og Østeuropa. AMCF har ingen administrasjon og ikke noe budsjett.

Den utøvende virksomheten under AMCF ivaretas av ACCTS og ACCTS MMI. AMCF samarbeider også med andre internasjonale kristne organisasjoner, bl a Navigatørene.

ACCTS

Association for Christian Conferences, Teaching and Service har som hovedoppgave å støtte kristne militære fellesskap og enkeltpersoner knyttet til de militære styrker over hele verden. I tillegg til de etablerte nasjonale fellesskap i mer enn 120 nasjoner, har ACCTS kontakt med enkeltpersoner i ca 30 land, blant annet i mange land hvor det ikke er tillatt å bekjenne troen på Kristus i forsvaret. ACCTS har sitt hovedkontor i Denver, Colorado i USA. ACCTS' misjonsvirksomhet drives meget effektivt av en håndfull ansatte og ca 40 frivillige medarbeidere, de fleste pensjonerte offiserer. Leder er pensjonert kommandørkaptein Cal Dunlap.

ACCTS MMI

ACCTS Military Ministries International driver sitt arbeid i Afrika, Europa, Syd-Asia og Midt-Østen. De ca 10 frivillige medarbeiderne satser spesielt på oppsøkende virksomhet og personlige kontakter med hensikt å oppmuntre, støtte og be for kristne i forsvaret. Etter frigjøringen av Østeuropa har ACCTS MMI fått være med på en fantastisk oppblomstring av nye kristne fellesskap og bidratt vesentlig til brobygging mellom kirkesamfunnene. Hovedkontoret ligger i Aldershot i England. Leder for ACCTS MMI er Jos McCabe.

Lenker

www.mkf.no
www.accts.org
www.amcf-int.org
www.amcf-europe.info
www.acctsmmi.com
www.afcu.org.uk

BØNNEBREV FOR MKF

4. KVARTAL 08

Herrens engel slår leir til vern om dem som frykter Herren, og frir dem ut av fare.

Smak og se at Herren er god, salig er den som søker tilflukt hos ham.

(Salme 34, 8.9)

1. Takk for det meget vellykkede sommertreffet i Drangedal, og for at vi opplever at ungdommen føler seg hjemme i vårt fellesskap
2. Takk for at ACCTS' kontakt med akademiske miljøer i Kina nå ser ut til å bære frukter. Be om at virksomheten der snart kan utvides til de militære styrkene
3. Be for vår president Arnvid Løvbukten, styreleder Knut Are Seierstad og vårt styre.
4. Be om at AMCFs verdenspresident, gen Lee Pil Sup blir restituert fra sine helseproblemer, slik at han kan fortsette den viktige oppgaven som Gud har kalt han til
5. Be for HM Kongen og den kongelige familie. Be om Herrens rike velsignelse for Kongen, om god helse og mange gode år fremover
6. Be for forberedelsene til neste europakonferanse som holdes i England mai/juni 2009. Be om at den finansielle siden blir sikret
7. Be for MKF-arbeidet ved våre fem satsingsområder: Rena, Madla, Kjevik, Akershus og Krigsskolen. Be om at kristne offiserer og soldater disse stedene søker sammen i gode fellesskap
8. Takk for at vi har bidratt til at det kan deles ut nytestamenter til soldater i Moldova og Albania. Be om soldatene opplever at Gud rører ved deres liv gjennom disse testamentene.
9. Be for vår reisesekretær Steinar Høyland, at han får være til hjelp og velsignelse for de han kommer i kontakt med i Forsvaret, og at økonomien sikres for hans virksomhet
10. Takk for den meget vellykkede Pan-afrikanske AMCF-konferansen i september. Be om at deltakerne får inspirasjon og åndelig styrke til videre virksomhet i sine land.
11. Be for vår nye feltprost Alf Petter Hagesæther, for hans ledelse av feltprestekorpset med dagens store utfordringer, og for Herrens styring i hans virke
12. Be for kristne soldater og befal som opplever store problemer på grunn av sin tro. Be spesielt for kristne militære i muslimske land.
13. Be for kadetter og befalelever ved Forsvarets skoler. Be om at det kommer i gang MKF-grupper ved alle skolene.
14. Be for AMCFs 14 visepresidenter, som dekker alle kontinenter. Be spesielt for våre to europeiske visepresidenter Torbjörn Boström og Brian Parker.
15. Be for forsvarsministeren, forsvarssjefen og Forsvarets øverste ledelse. Be for klokskap i alle viktige beslutninger og for nødvendige ressurser for å trygge vårt lands grenser
16. Be for ACCTS MMI. Be for lederen Jos McCabe og de mange frivillige medarbeiderne i den omfattende virksomheten i Europa, Afrika, Midtøsten og Syd-Asia
17. Takk for kristne offiserer som søker seg til tjeneste i våre styrker i Afghanistan. Be for våre medlemmer der nede, for frimodighet, trygghet og styrking i deres tro
18. Be for medlemmer av våre søsterorganisasjoner i India og Pakistan. Be for kristne som opplever trusler og forfølgelser
19. Be for feltprestene og etikkundervisningen som de nå gjennomfører. Be også om en klar og tydelig fornyelse av evangeliet i Forsvaret
20. Be for ACCTS' leder Cal Dunlap, nestleder Don Martin og for de frivillige medarbeiderne som bruker av egne ressurser for å spre evangeliet
21. Be for våre styrker utenlands, spesielt i Afghanistan. Be om sikkerhet i deres utsatte tjeneste, og for soldatenes familier
22. Be for arbeidet med å bygge opp en nasjonal sikkerhetsstyrke som kan gi trygghet for sivilbefolkningen i Afghanistan
23. Be for MKF-medlemmer som savner et nært og åpent fellesskap med andre troende
24. Be for AMCF-konferansen som holdes i Indonesia i slutten av oktober. Mange kristne militære i dette landet har slektninger som er drept under blodige konflikter
25. Be om at flere blir med i bønnearbeidet for MKF, Forsvaret og vårt internasjonale engasjement.
26. Be for en østeuropeisk MCF-organisasjon som nylig ble tvunget til å stanse sin virksomhet etter vedvarende forfølgelser og personlige trusler fra landets myndigheter
27. Be om at Fokus og vår nettside bidrar til økt interesse og engasjement for MKF
28. Be for stabile forhold mellom landene i Midtøsten og for den kristne kirken i Israel, Jordan, Libanon, Syria, Egypt og de palestinske områdene
29. Be om at kristen ungdom søker seg til Forsvaret
30. Be for Georgia og utbrytterrepublikkene Sør-Ossetia og Abkhasia. Be for fred og stabilitet i dette området, og for rask gjenoppbygging etter krigens herjinger
31. Be om at Den hellige ånd må virke til frimodighet og innsikt for alle som gjør tjeneste i Forsvaret og at Kristus må få en sentral plass i våre hjerter og sinn.

MITT BIBELORD

*Selv om jeg går i dødsskyggens dal, frykter jeg ikke for noe vondt.
For du er med meg. Din kjepp og din stav, de trøster meg.*

Salme 23 vers 4

For noen uker siden så jeg at datteren min på 10 år skrev et bibelvers og tegnet et lite bilde som hun tapet opp ved sengekanten. "Kast alle bekymringer på ham, for han har omsorg for dere. 1 Peter 5,7" sto det skrevet der. Hun tegnet en fyrstikk-mann som bærer en svær sekk på ryggen - så tungt at han tynges ned av vekten. Han er lei seg i ansiktet. Men så går han fremover mot korset hvor Jesus henger!

Jeg sto og stirret på bildet, imponert av hvor mye hun hadde klart å få med seg i et så enkelt bilde og bibelvers. "Det leste jeg om i boken The Little Pilgrim's Pro-

gress", sa hun. Det hjalp henne dagen før da hun måtte til tannlegen for å trekke en tann.

I 1993 var jeg sjef for en transportavdeling på 17 personer i Somalia. Jeg var ofte bekymret for soldatene mine på grunn av den dårlige sikkerheten der og ba derfor stadig for sikkerheten til soldatene. En dag, noen minutter etter at halvparten av dem kjørte ut av porten hørte jeg lyden av håndvåpenild. Jeg visste med en gang at de var kommet i et bakhold og ba til Gud at han ville spare livet deres.

Etter kort tid var de tilbake på basen. Mange av vinduene i lastebilene var

knust og de hadde tatt en rekke treff, men ingen av mannskapene var drept eller skadet. Jeg tok det som et bønnesvar.

Vi blir ikke alltid spart for det onde, men Gud har lovet at han er med oss, og hans kjepp og stav skal trøste oss. Jesus sa, "Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile" (Matteus 11 vers 28). Jesus vil så gjerne at vi skal komme til ham hver dag, hver time, hvert øyeblikk med det vi bærer rundt, legge det ved korset og hvile i hans nærhet.

Janet Seierstad

ACCTS SATSER I KINA

MKF møtte i sommer lederen for ACCTS, Cal Dunlap i Denver, Colorado. Vår internasjonale misjonsorganisasjon ACCTS har i flere år hatt et målrettet fokus mot Kina – en satsing som nå gir store resultater. Spesielt har det vist seg at en bok om den verdibaserte lederskapsmodellen som praktiseres på West Point har åpnet en rekke dører. Boken er skrevet av et medlem av det amerikanske Officers Christian Fellowship, og har (i piratkopiert utgave!) fått stor utbredelse i akademiske miljøer i Kina.

Cal Dunlap har det siste året deltatt på en rekke seminarer i akademiske miljøer i Kina, der temaet er lederskap. Det kinesiske militæret er foreløpig lukket for ACCTS, men åpenheten for den kristne tro er stor i mange andre deler av samfunnet.

Det er også stor vekst i kristne kirker, og Cal Dunlap sa at selv i de statskontrollerte kinesiske kirkene han hadde besøkt var forkynnelsen mer bibelbasert enn i en gjennomsnittlig kirke i Denver.

En interessant side av ACCTS' arbeid i Kina er at de ser to norske pionermisjonærer, Peter Torjesen og hans kone Valborg fra Evangelisk Orientmisjon som to av sine foreløpere i arbeidet. Peter Torjesen kom til Kina 26 år gammel i 1918, og ble drept i et japansk bombeangrep i Shanxi-provinsen i 1939. Kinesiske myndigheter reiste en minnestøtte over Peter Torjesen i 1989, som en heder for hans innsats for Kina, dets folk og hans kristne pionertjeneste i provinsen. Myndighetene regner

Familien Seierstad sammen med Cal og Linda Dunlap, og Emanuela Kalem Haien.

ham som en av «folkets martyrer» fra den andre verdenskrig.

Peter Torjesens barnebarn Finn Torjesen leder nå en misjons- og bistandsorganisasjon ut fra Colorado Springs ved navn Evergreen. Dette er en oversettelse av Peter Torjesens kinesiske navn Ye Yung Chi, som oversatt betyr «evig grønn». Evergreen er en hovedsamarbeidspartner for ACCTS, og driver arbeid i det området Peter Torjesen opprinnelig virket i.

KAS

I KAROLINERNES FOTSPOR

Deltakerne samlet ved start i Duved.

Hvordan bruker vi våre fridager og ferien? For min del så er en av mine prioriteringer turer og friluftsliv; gjerne alene, for da kan jeg ha den farten jeg føler for i øyeblikket og ha ro med mine egne tanker.

Så er det interessant å møte «fremmede» mennesker. Jeg fant i medlemsbladet for Militært kristent fellesskap at det for sommeren 2008 var noen som planla en tur i Karolinernes spor. Det dramatiske som skjedde for 290 år siden har opptatt meg siden skoledagene i tenårene. Det er et eksempel på menneskelig dårskap iscenesatt av datidens ledere - i et Europa som hadde fullt opp av krigshandlinger. I Vest-Europa nærmer vi oss nå 60 år med fred mellom nasjonene. Det er lang tid i forhold til historiske fakta.

Det kunne bli en vandring i takk.

Om kvelden den 8. august møttes 6 personer på Millestgården i Duved. Det var Anita fra Hylte, Marianne

fra Halmstad, Ole M. fra Stavanger, Dag E. fra Larvik, Tormod fra Enebakk og Nils fra Farsund. De to damene var «gamlekjente», Tormod og Dag E. hadde møtt hverandre et par ganger de siste 3-4 månedene, men ellers var vi nye for hverandre. Aldersspredningen var fra midten av 40 årene til nærmere 70. Det vi hadde felles var å nå målet Nidarosdomen innen 21. august, og hensikten var å komme dit ved å gå. Avstanden var 24 mil.

Når en melder seg på en slik fellesvandring så aksepterer en i utgangspunktet at en er i en gruppe som skal være sammen, det skal ikke være en individuell vandring hvor en går uten å se hverandre - samtidig skal enhver få være seg selv. Planen var at vi skulle overnatte sammen, ha fellesmåltider, og ha morgen- og kveldssamlinger med bønner, salmer og lesing fra Bibelen. Vi skulle bære våre soveposer, klær og mat. Overnattingsstedene var planlagt og forberedt av Tormod. Denne første kvelden ble en «bli kjent kveld».

12 dagers vandring

Første dag, 9. august startet vi etter frokost og samlingsstund med å gå til Duved skanse og til bautasten til minne om general Armfeldts samling av tropper før avmarsjen til Trondheim nøyaktig på denne dagen 290 år tidligere. Der fikk vi også møte levende elg - det var fullt mulig å følge mottoet «Kiss a moose». Så startet vandringen mot grensa mellom Norge og Sverige. De to første dagene fulgte vi asfaltert vei (Skalstuguvägen), en urgammel led som er nyttet mellom Jämtland og Trøndelag lenge før Olav Haraldsson. Veien er også en del av Olavsleden. Deler av denne veien gikk nok også Armfeldts menn. Kong Karl XIV Johan bygde på veien i tiden 1820-1835, og den ble senere utbedret ved bygging av over 20 steinvelvsbroer. Disse broene så vi mange av.

Neste overnatting var ved Stalltjärnstugan, og her opplevde vi det dårligste overnattingstilbudet. Det gikk mest ut over damene. Tormod fikk ikke det som var avtalt, men vi hadde ikke noe alternativ. Derfra fortsatt vandringen langs asfaltveien til Skalstugan. Der møtte pilegrimspresten i Nidaros, Rolf Synnes oss med telt, feltsenger og matforsyning. Denne kvelden hadde vi et skikkelig bål for varme og matlaging.

Den 11. forlot Tormod oss fordi hans mor var blitt alvorlig syk. Det var meningen at vi skulle ut i umerket terreng et par dager for å følge nøyaktig i karolinernes spor, men vi som ble igjen var da enige om å fortsette den enklere og kortere Olavsleden mot Stiklestad og Nidaros. Om kvelden nådde vi fram til Sul der vi overnattet i samfunns-huset.

Neste dag vandret vi gjennom Inn-dalen til Garnes og til campingplassen i Vuku. Ved Stene Skanse møtte vi Kjell Minsås, 80 år, som

fortalte oss om dalens forsvarshistorie, og spesielt om Armfeldts felttog. Det var en glede å møte denne mannen, og vi avtalte å treffe ham igjen neste dag på Stiklestad. Der hadde vi en hviledag, og de fleste av oss trengte nok det. Om kvelden var kirketjener m.m. Audhild Morken guide for oss i Stiklestad kirke, og hun gjorde kvelden til et godt minne for oss.

Den 15. gikk vi til Munkeby og ble innlosjert i en barnehage. Vi fikk omvisning i de gamle kirke/kloster-ruinene av den 80 årige Inger Alstad. Hun møtte også opp med nystekte vafler, friskt hjemmelaget bringebærsyltetøy, kaffe og te til oss neste dag, på vei til Markabygda. Der overnattet vi i menighetslokalet og møtte Peder Andresen som viste oss karolinernes nattkvarter. Han tok oss også med en runde inn i kirken. Om kvelden var det skytterhuset i Raadal som hadde rom til oss.

Mandag 18. fortsatte vi vandringen mot Værnes flystasjon hvor vi var lovet overnatting i mannskapskasernen. Vi sov denne natta i senger med dyne, pute og laken, og til frokost dagen etter spiste vi i mannskapsmessa - rene luksus! Derfra fortsatte turen via Hommel-

vik til Mostadmarka og Jervskogen skisenter. Dagen etter vandret vi til Vidarhallen i Malvik, et slags grendehus bygget før siste krig. Også denne dagen hadde vi en fin vandringsdag. Peder Moslet tok i mot oss og gav oss ekstra service både om kvelden og morgenen etter.

Siste vandringsdag gikk langs veien. Etter ca en time møtte presten i Malvik oss - Ingrid Bolstad Kunzendorf - ved Saksvikkorsen, hvor det ligger en gammel gravhaug. Hun fortalte oss litt om stedets historie, vi sang en salme, det ble lest fra Bibelen og hun sendte oss videre mot Nidaros med Guds velsignelse - enda et fint minne.

Den siste mila inn mot Nidarosdomen virket lang, men vi var fremme rett før kl 1500. Vi traff igjen pilegrimspresten, og han ga oss en fin omvisning i «domen» etter stengetid. De av oss som hadde hjemreisebillett neste dag overnattet i bispeboligen. Vi avsluttet offisielt vår pilegrimsvandring på en indisk restaurant på brygga i Trondheim.

Min konklusjon

Min konklusjon etter disse dagene på «pilegrimsvandring» er at det ga meg noe jeg ventet å få; men likevel noen overraskelser. Slike vandring

speiler noe av livet som vi mennesker lever. Allerede etter et par dager ble det klart at vandringen kom til å bli noe annerledes enn planlagt; og planer måtte justeres.

Vi planlegger, vi håper, vi lever, og noe blir slik som vi hadde tenkt, noe blir slett ikke slik. Vi ser og føler oss selv og andre, vi forventer noe av oss selv og av andre. Vi føler lykke og glede, vi føler savn og skuffelser. Vi kan se, smake og lukte skaperverket, vi fylles av undring og ærefrykt. Jeg får mer å takke for i slike vandring. Å takke for det daglige brød (vi vandret i matfatet med sopp, og bær, i vann og elver var der fisk), takke for matlysten, for kroppen som fungerte, for smerter som var der og som forsvant, for søvnen, for fugler som synger og leker, takke for omsorg fra medvandrere og fra familie og venner som tenker på meg.

Under en slik vandring holder jeg meg borte fra aviser, TV og radio; der er mye som slett ikke påvirkes av om jeg følger med eller ikke. Jeg føler at jeg slik får roet mine tanker og følelser om det viktige. Tiden registreres på en annen måte enn i det vanlige «stresset». Det blir ikke en flukt fra livet, heller en reise dypere inn i det. Jeg vet fremdeles at verden er full av lidelser; jorden er ikke noe paradys, selv om jeg kan smake og føle at Gud er god og livet gir meg noen øyeblikk av himmel. Jeg får vandre inn i erkjennelsen av livets realiteter der Gud er Gud, himmelens og jordens skaper, men Gud er også Jesus - den fullkomne kjærlighet og Den hellige Ånd som lærer og opplyser meg.

Under vandringen var det salmen «Takk gode Gud, for alle ting» vi brukte mest, og under siste delen var vi ofte inne på lignelsen om hyrden som forlot sine 99 sauer i trygghet for å lete opp den ene som han savnet. Gud er glad i hver eneste en av oss mennesker. Jeg hilser med Joh. 3.16..

En av de mange steinbroene langs Karl Johans-vägen i Jämtland

*Nils Salvigsen
(Foto: Dag E)*

NOEN TANKER OM GEORGIA

Denne lille betraktning fant sin start på et hotellrom i Kosovos hovedstad Pristina i begynnelsen av september. I sannhet kunne det kanskje ikke være et bedre egnet sted å gjøre seg opp noen tanker om den opphetede stemningen i Kaukasus enn nettopp Balkan.

Begge områder kan trygt beskrives som «kulturelle jordskjelvsområder». Etnisitet, religioner, økonomiske -, territoriale - og geopolitiske interesser har kollidert gjennom historien.

Forholdet har ikke endret seg vesentlig. Kontrastene i Kaukasus har ikke svekket seg betydelig med tiden. Fortsatt gjelder mange av de samme frontlinjer. Mens det i middelalderen handlet om å ha kontroll med Silkeveien fra øst mot vest, er det i dag andre økonomiske interesser som står imot hverandre. Olje og gass er sikre stikkord, med dertil hørende tilførselslinjer av disse. Georgia er ikke minst viktig i denne sammenheng da den store rørledningen fra oljefeltene i Aserbajdsjan til den tyrkiske middelhavskysten går igjennom Georgia. Årsaken til dette er nær selvsagt. Den korteste strekningen ville være å ha ført oljeledningen gjennom Iran eller Armenia, men på grunn av sterke politiske interesser fra flere kanter ble alternativet gjennom Georgia sett på som det tryggeste valget for å sikre levering til markedene i Europa og Nord-Amerika.

Den kalde krigen så sin slutt for om lag 18 år siden. I de første årene etter kollapset av Sovjetunionen lå Russland nede med såret stolthet og i noe nær økonomisk ruin. I samme periode var de neokonservative på fremmarsj i USA, ikke minst påvirket av den fremtredende statsviteren Francis Fukuyama som i sin bok

«End of History» fremsatte tesen om de vestlige samfunns fortreffelighet, og helst i amerikansk variant, gjennom kombinasjonen av kapitalisme og demokrati. Man begynte i ledende kretser å tale om å hente ut en utenrikspolitisk dividende etter å ha gått seirende ut av den kalde krigen. I denne tankegangen lå blant annet et ønske om styrke tilstedeværelsen i områder som under Sovjetunionens hege-moni i Eurasia hadde vært en umulighet. Georgia med sin på mange måter sentrale geografiske posisjon representerte et slikt ønsket område.

Vi er i dag kjent med at Russland ikke lenger befinner seg i den limbotilstand som det gjorde på begynnelsen av 1990-tallet. Under Vladimir Putins ledelse gjenoppstod Russlands selvbilde som en av verdens ledende nasjoner, hvilket den forbedrede økonomiske situasjon kunne virkeliggjøre. I denne sammenheng er Georgia sentral i og med at Russland som interessepolitisk storaktør definerer landet som sitt absolutt nærområde.

Utbryterrepublikkene Sør-Ossetia og Abkhasia utgjør ingen uvesentlig faktor i dette bildet. Begge regioner er folkerettslig å anse som en del av Georgia. Forholdet i dag er imidlertid det at innenfor er et flertall av etniske sør-ossetere og russere og med et ikke ubetydelig mindretall av etniske georgiere for Sør-Ossetias vedkommende, og et flertall av abkhasere og russere i Abkhasia med et betydelig antall av etniske georgiere. Som sådan komplimenterer situasjonen her det som med trygghet kan kalles et kaukasiske lappeteppes av nasjoner slik det opp gjennom tider har vært ulike makt-konstellasjoner som har gitt en konsekvens av større eller mindre

Gamlebyen i Tbilisi. (Foto: Eivind Luthen)

folkeforflytninger. Vi ser med andre ord bilde som ikke er ulikt det som har funnet sted på Balkan.

Russland viser muskler i sammenheng idet det fra russisk hold blir fremhevet de at anser både Abkhasia og Sør-Ossetia som hørende utenfor et Georgisk domene. Anerkjennelsen fra Russland kommer ikke i et tomrom. – Mens mange vestlige røster hevder at disse uttalelsene ikke har noe mandat fra FN og som sådan ikke har noen folkerettslig forankring, er den russiske respons entydig og klar. I BBC den 21. september ble det rapportert fra det russiske utenriksdepartementet en uttalelse som i sin kortform hadde følgende innhold: Det var ikke vi som åpnet Pandoras eske. Det fant sted, i henhold til russerne, da enkelte vestmakter med USA i spissen anerkjente Kosovo som selvstendig stat uten den fornødne folkerettslige behandling og godkjenning. Det russiske utgangspunkt og grunnlag for beslutning om anerkjennelse er

således ikke annerledes, blir det fremhevet fra Kreml.

Vi kjenner godt til hva som i løpet av noen hektiske og dramatiske dager fant sted i sentrale grenseområder i begynnelsen av august i år med hendelsene knyttet til Rokski-tunnelen som forbinder Georgia med Sør-Ossetia, som det mest alvorlige. Georgiske styrker ble av president Saakasjvili beordret til artilleriild mot Sør-Ossetias hovedstad Tskhinvali, mens russerne på sin side foretok en rask og kraftfull manøver dypt inne på Georgisk territorium.

Hendelsene fant sted natten mellom 7. og 8. august. Flere ble drept og såret, og ikke et ubetydelig antall sivile fikk sine hjem ødelagt, og en rekke andre ble interne flykninger på begge sider av grensen. Russland stod frem med en overveldende makt, mens Saakasjvilis Georgia viste at det ikke kunne stå mot en militært overlegen motstander. Det spekuleres om ikke Georgias president hadde overfortolket signalene om vestlig støtte, og derfor hadde vært noe i overkant dumdristig.

Kapitelene fortsetter som de gjerne gjør i utenrikspolitiske konfrontasjoner, og krangelen fortsetter med full styrke om hvem som fremprovoserte krigshandlinger fra den annen part. Og nå er et sentralt spørsmål; hvem løsned de første skudd og hvem provoserte mest markant i og ved Roski-tunnelen denne skjebnesvangre natten mellom 7. og 8. august?

Det er gjort mye godt tankearbeid for ut fra etiske synspunkter å analysere legitimiteten i handlingsmønstre når land og nasjoner møter hverandre rustet fra tennene og ned. Refleksjoner knyttet til rettferdig krig tankegangen har i vår sammenheng fått øket posisjon de siste år, og åpenbart er det mye å hente i denne der man gjerne opererer med begrepene «ius ad bellum» (rett til

krig) og «ius in bello» (rett krigføring/rettferdighet i krig).

Det er nok allikevel med en aldri så liten resignasjon man må meddele at virkelighetens verden ofte ser helt annerledes ut enn de finskårsne akademiske og idealistiske linjer fremstår, og hvor man enkelt kan beskrive angriper og offer. Det utenrikspolitiske bilde består gjerne med en rekke fremtoninger og fallsetter som ikke entydig kan markere det mest moralsk høviske.

I denne, som i en rekke andre konflikter blir det nødvendig å søke seg mot den nøkterne og analytisk åpne innfallsport som første tiltak for å bidra til en nedskalering av konfliktnivået. EU, OSSE og FN synes

Noen blide sangere i Tbilisi. (Foto: Aleksander Saakov)

kanskje i dag som de aktører som har størst mulighet til å besørge dette.

Det kaukasiske lappeteppet av nasjoner fortjener et statsmannshåndgrep for at det hele ikke skal få proporsjoner de aller fleste ikke ønsker. – Og jeg håper inderlig at min danske historielektor på gymnaset *ikke* har helt rett når han fremholdt: «I utenrikspolitikk finnes ingen moral».

Reidar A Kirkevold

NORDMENN I GEORGIA

Norge har satt spor etter seg i Georgia, og mange eldre georgiere uttrykker gjerne kjærlighet til landet vårt. De elsker Hamsun, Grieg og Norge. *Knut Hamsun* reiste rundt i landet i 1899 sammen med sin kone Bergljot, og dette resulterte i skuespillet *Tamara* (etter Georgias legendariske dronning 1184-1212) og en beskrivelse av landet, som han kalte Æventyrland. Forfatterinnen og pianistinnen *Dagny Juel* ble brutalt drept under et kort opphold i hovedstaden Tbilisi i 1901, og ligger begravet der. *Fridtjof Nansen* hører selvsagt til de mest kjente nordmenn som besøkte landet da han arbeidet med flykningenes skjebne i dette området i 1926. Han skildret sitt møte med Georgia på en ganske spesiell måte i boken «Gjennom Armenia», og også han lar seg fascinere av legendene rundt dronning Tamara. Også lyrikeren *Åse-Marie Nesse* besøkte landet, og skrev bl a et fint, lite dikt om Davidskirken i Tbilisi.

PÅ BALLETT MED LEGENE

Vårt samarbeid med Norges kristelige legeförening førte oss til Operaen 1. oktober. Det er fortsatt mange som ikke har sett dette nye og originale praktbygget, og nå fikk i hvert fall noen av oss både oppleve dette og en fantastisk fin ballettforestilling. Vi var i alt 25, medlemmer av våre to foreninger sammen med familiemedlemmer og gode venner, som fikk en fin kveld sammen med Peter Tsjaikovskijs nydelige eventyrballett Tornerose. Før forestillingen spiste vi middag i en av Operaens restauranter, og ble

samtidig litt bedre kjent med hverandre.

Et spesielt pluss for oss var møtet med en av de ansatte før og etter forestillingen. Terje Aadne er pastor i baptistmenigheten på Gardermoen og spiller waldhorn i Operaorkesteret. Vi fikk høre litt om livet bak og foran scenen, og han ga oss et klart inntrykk av en god og trivelig arbeidsplass for 600 ansatte, hvorav 100 i orkesteret. Han fortalte også at det er et godt fellesskap mellom kristne ansatte ved Operaen, og at

Terje Aadne (Foto: Grethe M Robertsens)

en liten gruppe har faste bønnesamvær hver uke.

Det var mange som ønsket en gjen-takelse av dette fellestiltaket, f eks til neste høst.

Ivar Halset overtok som sjef for den norske kontingentstaben i Afghanistan 22 juli. Han forlot stillingen som stabssjef i Hæren, og har nå en beordringsperiode på seks måneder i denne stillingen, som er bindeledd mellom avdelingene i Afghanistan og Fellesoperativt hovedkvarter i Stavanger.

Øyvind Nymark Brown bestemte seg for å avslutte sin karriere i Forsvaret etter sommeren. Han arbeider nå i firmaet YIT, og har faktisk Haakonsværn i Bergen som sitt sivile tjenestested. Dessuten giftet han seg med sin kjære Iris i Bergen domkirke 6. september.

Roger Egeli Olsen og hans kone Ingvill forlot Forsvaret og Bergen i våres og flyttet til Sokndal, hvor han fikk jobb som sjef for Teknikk- og miljøetaten i kommunen.

Palle Ydstebø er tilbake på Stabs-skolen etter ett år ved Einsatzführungskommando der Bundeswehr i Potsdam. Nylig forlovet han seg med Hilde Masvie, som er sykepleier for NMS i Etiopia og de traff hverandre under Palles periode i utlendighet.

Finn Oscar Karlsen har forlatt det våte vestlandske element og har forflyttet seg langt inn i landet, nærmere bestemt til Rena.

Runar Trygve Venæs har flyttet fra Setermoen og tjenestegjør nå på Kjevik.

Annie Henriksen er for tiden FN-observatør i Midtøsten og er ferdig til nyttår.

MKF's NYE NETTSIDE

Vårt styremedlem Øyvind Nymark Brown har påtatt seg jobben med å bygge opp og holde styr på vår nye nettside. Den begynner nå å finne sin form, og vi inviterer alle interesserte til å titte innom på www.mkf.no. Fokus legges her ut i sin helhet, og etter hvert vil vi også presentere MKF-nyheter, bilder og interessante lenker knyttet til vårt arbeid på nettsiden.

HV-KVELD PÅ SOLA

Oberst Rolf Carsten Wold, sjef Rogaland HV-distrikt 08 med base i Vatneleiren, besøker Sola-gruppen **onsdag 5. nov.** Møtet holdes kl 19 i kapellet på Madla. Ob Wold vil orientere om HV på landsbasis og tar for seg Rogaland spesielt.

Møtet er åpent for alle interesserte.

ADVENTSGUDSTJENESTE I FROGNER KIRKE

Vi følger opp den mangeårige tradisjonen med deltakelse på adventsgudstjeneste i Frogner kirke. I år møtes vi **14 des kl 11.** Feltprost Alf Petter Hagesæther preker, Rut Ugland er liturg, og vi blir med på kirkekaffen etter gudstjenesten. Still gjerne i uniform!

ADVENTSMØTE I NKLK

Oslo-gruppen av Norges kristelige legeforening inviterer MKF-medlemmer og støttemedlemmer til adventsmøte **fred 28 nov kl 19.30** hos Inger Johanne Skarpaas på Nesøya i Asker. Tema for kvelden er *Tilgivelse – forsoning – helse*. Ring 909 82 803 før 23 november hvis du ønsker å delta.

FFI-MØTE I OSLO

Palle Ydstebø er tilbake fra ett års tjeneste ved Einsatzführungskommando der Bundeswehr i Potsdam. Vi fikk høre mye om dette under høstens MKF-møte på Akershus. 9 personer hadde møtt frem, og dette var bedre enn vi er vant til på disse møtene. Palle var vårt lands representant i denne kommandoen, som bl a har det operative ansvaret for vår sektor i Afghanistan. Vi lærte mye, både om operative aspekter og politiske forhold knyttet til Afghanistan-engasjementet. Og vi fikk også høre litt om hvordan Palle opplevde denne tjenesten, - han gav uttrykk for at han godt kunne ha tenkt seg et lengre opphold der.

Vi fikk også høre en del om de øvrige MKF-tilbudene denne sommeren, og fikk en god bønnestund sammen.

MKF - Militært kristent fellesskap ble stiftet i 1982 (som Kristent Befals Samfunn - KBS) og har som formål å arbeide for kristent fellesskap i Forsvaret, hjelpe den enkelte med å styrke sitt trosliv og vinne andre for Kristus.

Internasjonalt er MKF knyttet til Association of Military Christian Fellowships, AMCF.

President

Genmaj Arvid Brage Løvbukten

Herman Wessels vei 10, 2010 Strømmen, tlf 63 84 13 31, e-post: president@mkf.no

MKF STYRE

Oblt Knut Are Seierstad

(styreleder)

Hyggeveien 4a, 1178 Oslo, tlf 21 45 23 14
mob 90 75 74 47, e-post: leder@mkf.no
Tj: FST/HST, tlf 510-6887

Lt Finn Oscar Karlsen

(arrangementsansvarlig)

Søndre skogvei 22F, 5055 Bergen
mob 97 74 59 41, e-post: styret4@mkf.no
Tj: Rena

Fenr Christian Filberg

(informasjonsleder)

Ryghs vei 20A, 0785 Oslo, tlf 21 66 37 53
mob 99 72 49 50, e-post: styret2@mkf.no
Tj: Gardeleiren

Fenr Øyvind Nymark Brown

(økonomiansvarlig)

Hetlevikåsen 42, 5173 Loddefjord
mob 95 11 66 77, e-post: styret1@mkf.no

Kapt Synnøve Nilssen

(styremedlem)

Mellomv. 2 A, 9325 Bardufoss, tlf 77 83 49 21
mob 92 43 06 61, e-post: styret3@mkf.no
Tj: Heggelia

Grethe M Robertsen

(støttemedlemskontakt)

Thomas Heftyes gt 47, 0267 Oslo
tlf/fax 22 44 88 37, mob 92 24 42 79
e-post: stotte@mkf.no

ANDRE FUNKSJONER

Reisesekretær

Maj (r) Steinar Høyland

Karl Hansens vei 8, 4810 Eydehavn
tlf 37 08 61 31 mob 93 64 94 60
e-post: reise@mkf.no

Kasserer

OK John Arild Korsnes

Furumoen 9, 3534 Sokna, tlf 32 14 32 59
mob 97 00 73 66, e-post: kasserer@mkf.no
Tj: FLO/I, Kolsås, tlf 515-3381

KBS har konto nr 0537.08.34069

E post: **post@mkf.no**

B- ECONOMIQUE ***B-BLAD***

Ettersendes ikke ved varig adresseforandring,
men returneres med opplysning om ny adresse.

Returadresse: MKF, Postboks 52 , 4862 EYDEHAVN

MKF KAN KONTAKTES PÅ FØLGENDE MÅTER

MKF, Postboks 52, 4862 EYDEHAVN
E-post: post@mkf.no Web: www.mkf.no
Tlf: 93 64 94 60

KONTAKTPERSONER

Skjold garnison	Stein Helge Kingsrød	tlf 77892514
Setermoen	Magnar Solbakken	tlf 99222647
Heggelia/Bardufoss	Jørn A Nordeng	tlf 95294646
Bodø	Karl Christan Kviseth	tlf 93628464
Værnes	Elling Erichsen	tlf 97072716
Bergen - Haakonvern	Bård Fyhn	tlf 93413560
Stavanger/Sør-Vestlandet	Atle Brundtland	tlf 51650809
Sola flystasjon	Ingve Horgen	tlf 98675773
Jåtta	Idar Sirevåg	tlf 51343431
Madla	Einar Arne Garlid	tlf 51347315
Kjevik	Inge Hopland	tlf 91351273
Rygge	Stig Ravnemyr	tlf 69238016
Akershus	Knut Are Seierstad	tlf 90757447
Kolsås	John Arild Korsnes	tlf 67863381
Kjeller	Anton Vooren	tlf 92423420
Jørstadmoen	Krister Turøy	tlf 40225555
Terningmoen	Roar Knudsen	tlf 500-8644
Rena	Fin Oscar Karlsen	tlf 97745941
Tyskland, Rhindalen	Lars Norseth	

REDAKSJONEN FOKUS

Redaktør: Tormod Berger, Øvre Skaugvei 24, 1911 FLATEBY, Tlf: 64928482, mob: 48044289 E-post: fokus@mkf.no
Desktop/layout: Steinar Høyland, Karl Hansens vei 8, 4810 EYDEHAVN, Tlf 37086131, mob: 93649460 E-post: reise@mkf.no